

tādas vadītāja apliecības derīgumu, ko citā dalībvalstī ar krāpniecisku darbību palīdzību ieguvusi persona, kam par apreibinošu vielu lietošanu ar administratīvu lēmumu dzīvesvietas valstī atņemta šīs valsts vadītāja apliecība — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, 1. panta 2. punkts, 7. panta 1. punkts un 8. panta 2. un 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas tādos apstākļos kā pamata lietās neļauj dalībvalstij savā teritorijā neatzīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, kas izriet no vadītāja apliecības, ko cita dalībvalsts vēlāk izsniegusi laikā, kas neietilpst attiecīgajai personai noteiktajā jaunās apliecības pieprasīšanas aizlieguma periodā, un līdz ar to šīs apliecības derīgumu tiktāl, ciktāl tās turētājs nav izpildījis šajā pirmajā minētajā dalībvalstī paredzētos nosacījumus jaunās apliecības izdošanai pēc iepriekšējās apliecības atņemšanas, tostarp prasības par piemērotības vadīšanai pārbaudi, kurā tiktu apliecināts, ka apliecības atņemšanu pamatojošie iemesli vairs neeksistē;

tādos pašos apstākļos šīs normas ļauj dalībvalstij savā teritorijā neatzīt no vēlāk citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības izrietošās transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, ja, pamatojoties uz vadītāja apliecībā izdarītajām atzīmēm vai cita veida neapstrīdamu izdevējas dalībvalsts informāciju, tiek konstatēts, ka šīs apliecības izsniegšanas brīdī tās turētāja, kam pirmajā minētajā dalībvalstī atņemta iepriekšējā apliecība, parastā dzīvesvieta nav bijusi izdevējas dalībvalsts teritorijā;

2) Direktīvas 91/439, kas grozīta ar Regulu Nr. 1882/2003, 1. panta 2. punktā un 8. panta 2. un 4. punktā nav atļauts dalībvalstij, kurai saskaņā ar šo direktīvu ir pienākums atzīt no citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības izrietošās transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, šīs tiesības uz laiku apturēt, ja šī pēdējā minētā dalībvalsts pārbauda šīs apliecības izsniegšanas kārtību. Savukārt šajā pašā kontekstā šīs normas ļauj dalībvalstij apturēt šīs tiesības, ja no šajā apliecībā izdarītajām atzīmēm vai cita veida neapstrīdamas šīs citas dalībvalsts informācijas izriet, ka šīs direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais dzīvesvietas nosacījums šīs apliecības izsniegšanas brīdī nav ticis izpildīts.

(¹) OV C 249, 14.10.2006.
OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 26. jūnija spriedums (Verwaltungsgericht Chemnitz (Vācija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06)/Landkreis Mittweida un Steffen Schubert (C-335/06)/Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

(Apvienotās lietas C-334/06 līdz C-336/06) (¹)

(Direktīva 91/439/EEK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Vadītāja apliecības atņemšana dalībvalstī par narkotisko vielu vai alkohola lietošanu — Citā dalībvalstī izdota jauna vadītāja apliecība — Pirmās dalībvalsts atteikums atzīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības — Direktīvai 91/439/EEK neatbilstoša dzīvesvieta)

(2008/C 209/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Chemnitz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06) un Steffen Schubert (C-335/06)

Atbildētāji: Landkreis Mittweida un Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Chemnitz — Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām (OV L 237, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta un 8. panta 2. un 4. punkta interpretācija — Atteikums atzīt tādas vadītāja apliecības derīgumu, kas izsniegta citā dalībvalstī pēc aizlieguma perioda beigām, personai, kam par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā atņemta šīs valsts vadītāja apliecība, jo tā nav varējusi iesniegt medicīniski psiholoģisku slēdzienu, kas vajadzīgs, lai dzīvesvietas valstī saņemtu jaunu apliecību — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK par vadītāju apliecībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, 1. panta 2. punkts, 7. panta 1. punkts un 8. panta 2. un 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas tādos apstākļos kā pamata lietās neļauj dalībvalstij savā teritorijā neatzīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, kas izriet no vadītāja apliecības, ko cita dalībvalsts vēlāk izsniegusi laikā, kas neietilpst

attiecīgajai personai noteiktā jaunas apliecības pieprasīšanas aizlieguma periodā, un līdz ar to šīs apliecības derīgumu tiktāl, ciktāl tās turētājs nav izpildījis šajā pirmajā minētajā dalībvalstī paredzētos nosacījumus jaunas apliecības izdošanai pēc iepriekšējās apliecības atņemšanas, tostarp prasības par piemērotības vadīšanai pārbaudi, kurā tiktu apliecināts, ka apliecības atņemšanu pamatojošie iemesli vairs neeksistē;

tādos pašos apstākļos šīs normas ļauj dalībvalstij savā teritorijā neatzīt no vēlāk citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības izrietošās transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, ja, pamatojoties uz vadītāja apliecībā izdarītajām atzīmēm vai cita veida neapstrīdamu izdevējas dalībvalsts informāciju, tiek konstatēts, ka šīs apliecības izsniegšanas brīdī tās turētāja, kam pirmajā minētajā dalībvalstī atņemta iepriekšējā apliecība, parastā dzīvesvieta nav bijusi izdevējas dalībvalsts teritorijā.

(¹) OV C 261, 28.10.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 1. jūlija spriedums — Chronopost SA (C-341/06 P), La Poste (C-342/06 P)/Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA, Eiropas Kopienų Komisija, Francijas Republika

(Apvienotās lietas C-341/06 P un C-342/06 P) (¹)

(Apelācija — Tiesvedības Pirmās instances tiesā pienācīga norīse — Pirmās instances tiesas spriedums — Atcelšana — Lietas nodošana otrreizējai izskatīšanai — Otrais Pirmās instances tiesas spriedums — Iztiesāšanas sastāvs — Valsts atbalsts — Pasta joma — Valsts uzņēmums, kam uzticēta pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšana — Loģistikas un tirdzniecības atbalsts meitas sabiedrībai — Meitas sabiedrība, kas nedarbojas rezervētā nozarē — Ekspressta darbības nodošana šai meitas sabiedrībai — “Valsts atbalsta” jēdziens — Komisijas lēmums — Atbalsts un nodošana, kas nav uzskatāmi par valsts atbalstu — Pamatojums)

(2008/C 209/09)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Chronopost SA (pārstāvis — D. Berlēns [D. Berlin], avocats) (C-341/06 P), La Poste (pārstāvis — H. Lēmāns [H. Lehman], avocats) (C-342/06 P)

Pretējā puse procesā: Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA (pārstāvji — Ē. Morgans de Riverī [E. Morgan de Rivery] un Ž. Derenns [J. Derenne], avocats), Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — K. Žiolito [C. Giolito]), Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un F. Mijons [F. Million])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-613/97 Ufex u.c./Komisija, ar kuru tika atcelts Komisijas 1997. gada 1. oktobra Lēmums 98/365/EK par Francijas piešķirto atbalstu SFMI-Chronopost daļā, kurā tajā konstatēts, ka nedz loģistikas un tirdzniecības atbalsts, ko La Poste sniegusi savai meitas sabiedrībai SFMI-Chronopost, nedz Postadex nodošana nav uzskatāma par valsts atbalstu SFMI-Chronopost labā — Tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums Pirmās instances tiesas neobjektivitātes dēļ (iztiesāšanas sastāvs, kurš daļēji ir tāds pats kā iztiesāšanas sastāvs, kas taisīja iepriekš pasludināto, Tiesas atcelto, spriedumu) — Pilnvaru nepareiza izmantošana un EKL 230. un 253. panta pārkāpums — Valsts atbalsta jēdziena un līdz ar to EKL 87. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-613/97 UFEX u.c./Komisija, pirmkārt, tiktāl, ciktāl tajā atcelts Komisijas 1997. gada 1. oktobra Lēmums 98/365/EK par Francijas piešķirto atbalstu SFMI-Chronopost daļā, kurā tajā konstatēts, ka nedz loģistikas un tirdzniecības atbalsts, ko La Poste sniegusi savai meitas sabiedrībai SFMI-Chronopost, nedz Postadex nodošana nav uzskatāma par valsts atbalstu SFMI-Chronopost labā, un, otrkārt, tiktāl ciktāl šajā spriedumā noteikta tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas kārtība;
- 2) Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar numuru T-613/97 celto prasību noraidīt;
- 3) lietas dalībnieki, kā arī Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

(¹) OV C 249, 14.10.2006.